

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-109/2013-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Mirjane Čačić i mr. sc. Ivica Kujundžića, članova vijeća, te sudske savjetnice Franciske Dominković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja mr. sc. P. M. R. iz Z., protiv rješenja tuženika Agencije za zaštitu osobnih podataka, Zagreb, klasa: UP/II-008-04/13-01/293, urbroj: 567-06/03-13-06 od 9. listopada 2013., radi prava na pristup informacijama, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 20. veljače 2014.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Agencije za zaštitu osobnih podataka, klasa: UP/II-008-04/13-01/293, urbroj: 567-06/03-13-06 od 9. listopada 2013.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem obustavljen je postupak povodom žalbe tužitelja zbog nepostupanja tijela javne vlasti povodom zahtjeva za pristup informacijama u zakonskom roku.

U tužbi tužitelj u bitnome navodi da se rješenje ne može ispitati jer izrekom rješenja nije precizno navedeno povodom koje njegove žalbe je postupak obustavljen. Smatra da je takva izreka nerazumljiva i nije određena. Ističe da je u trećem retku prvog ulomka obrazloženja spomenuto da je zahtjev kojim je postupak pokrenut u prvom stupnju podnio 23. srpnja 2013., ali se u prvom retku sedmog ulomka ističe da je riječ o postupku koji je pokrenuo zahtjevom od 25. srpnja 2013. Navodi da je dana 25. srpnja 2013. Ministarstvu znanosti, obrazovanja i sporta podnio zahtjev za pristup informacijama o javnoj raspravi o promjenama (nastavno: MZOŠ) Zakona o odgoju i obrazovanju. No u nastavku spomenutog ulomka govori se o zahtjevu za pristup informacijama o javnoj raspravi o promjenama Zakona o sportu. Identifikaciji predmeta ne pomažu ni oznake drugostupanjskog predmeta budući da ni one nisu jednoznačne: u zaglavlju rješenja i u prvom retku drugog ulomka govori se o tuženikovom predmetu klasa: /293, dok se u zadnjem retku drugog ulomka govori o postupanju u tuženikovom predmetu klasa: /294.

Isto tako iz obrazloženja nije jednoznačan nadnevak akta kojim je prvostupanjsko

tijelo odlučilo o zahtjevu za pristup informacijama: budući da u trećem ulomku stoji da je to učinilo rješenjem od 27. kolovoza 2013., a u osmom ulomku da je to učinilo rješenjem od 26. kolovoza 2013. Konačno identifikacija predmeta nije moguća ni pomoću klase Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta budući da se u trećem ulomku obrazloženja spominje rješenje MZOŠ-a klasa: UP/I-008-01/13-01/00003, a u osmom ulomku obrazloženja rješenja MZOŠ-a klasa: UP/I-008-01/13-01/00004. Ni to nije sve, oznaka obavijesti MZOŠ-a također je nesuglasna u trećem odlomku (klasa:/00044) u osmom ulomku obrazloženja (klasa:/00045). Očito su se pomiješali predmeti pa je posljedica da rješenje nije razumljivo i da je proturječno. Navodi da kronološki nije moguće da bi, kako se ističe u trećem ulomku obrazloženja, tuženik još 23. kolovoza 2013. zaprimio obavijest MZOŠ-a od 6. rujna 2013. (koja 14 dana ranije 23. kolovoza još nije mogla nastati), i uz nju rješenje od 27. kolovoza 2013. (koje također još tada još nije moglo nastati) kojim se njegov zahtjev odbacuje. Sve to na dan kad je tuženik zaprimio žalbu u ovom predmetu 23. kolovoza 2013. i prije nego što je od tuženika zatražio 28. kolovoza i 11. rujna 2013. dobivanje obavijesti o razlozima zbog kojih MZOŠ u propisanom roku nije odlučio o zahtjevu od 23. srpnja 2013.

Nadalje tužitelj ističe da svoju obustavu tuženik obrazlože ovim riječima: „Iako su u vrijeme izjavljivanja žalbe bile ispunjene pretpostavke za izjavljivanje žalbe zbog nerješavanja zahtjeva u zakonom propisanom roku, a s obzirom da je žaliteljev zahtjev riješen, ova Agencija utvrđuje da više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka“.

Tuženik zasniva svoje rješenje na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju budući da njegov zahtjev od 23. i 25. srpnja do danas nije riješen. MZOŠ je u oba predmeta donio rješenje o odbačaju a time zahtjev nije riješen. Pravnu osnovu za svoju odluku tuženik navodi članak 46. stavak 5. Zakona o općem upravno postupku (Narodne novine, broj 47/09.) koji određuje da kad se tijekom postupka utvrdi da više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka rješenjem će se obustaviti postupak.

Budući da rješenje nema navoda o odlučnim činjenicama poziva se na članak 119. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku kojim je propisano da drugostupanjsko tijelo u postupanju po žalbi izjavljenoj zbog toga što prvostupanjsko tijelo nije u roku donijelo rješenje na zahtjev stranke dužno je bez odgode zatražiti obavijest o razlozima zbog kojih rješenje nije doneseno u propisanom roku. U obrazloženju pojedinačne odluke od 9. listopada 2013. nigdje se ne navodi je li u tom smislu drugostupanjsko tijelo utvrdilo kako prvostupanjsko tijelo nije odlučilo o zahtjevu za pristup informacijama od 23. i 25. srpnja 2013. iz opravdanih razloga ili da razlozi za nedonošenje prvostupanjskog rješenja nisu opravdani.

Poziva se na ustaljenu upravno-sudsku praksu iz predmeta Us-4959/81 od 22. srpnja 1982.

Ističe da je tuženik propustio postupiti prema članku 44. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku te spojiti dvije upravne stvari. Navodi da obustava postupka u kojem nije meritorno odlučno o zahtjevu za pristup informacijama protivna je načelu učinkovitosti i ekonomičnosti. Poziva se na zaključak o pravnom shvaćanju sjednice Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: 6 Su-577/2013-13 od 14. listopada 2013. u kojem se navodi da u sporu pokrenutom radi šutnje uprave moguće je proširiti tužbeni zahtjev na osporavanje odluke javnopravnog tijela donesene nakon pokretanja spora radi šutnje uprave jer je riječ o sporu u istoj upravnoj stvari. Predlaže da se tužba uvaži i poništi rješenje tuženog tijela.

U odgovoru na tužbu Povjerenice za informiranje klasa: UP/II-008-04/13-01/293, urbroj: 401-01/02-14-09 od 13. siječnja 2014. proizlazi da navodi iz tužbe nisu osnovani.

Povjerenica ističe da je Agencija za zaštitu osobnih podataka zaprimila 23. kolovoza 2013. godine žalbu tužitelja zbog neodlučivanja o zahtjevu od strane Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta u predmetu ostvarivanja prava na pristup informacijama kojima je zatraženo slijedeće: 1. Isprava ministra kojim je imenovao povjerenstvo za sastavljanje nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopuni Zakona o sportu (Narodne novine, broj 94/13.) koji je u Saboru vođen pod brojem: P.Z. 316 a koji je Vlada uputila u prvo čitanje 13. ožujka 2013. godine., 2. Na osnovi čijih ili koji podataka je izračunat broj dobitnika olimpijskih, paraolimpijskih medalja i medalja s olimpijskih igara gluhih i svjetskih prvenstava u olimpijskim sportovima i disciplinama, ili sam taj poimenični popis zaslužnih sportaša, a po kojim je podacima napravljena procjena troškova za trajne naknade u prijedlogu Zakona P.Z. 316., 3. Prethodnu procjenu učinka Zakona o izmjeni i dopuni Zakona o sportu (Narodne novine, broj 94/13.) ili izjavu da ona nije obavljena i zašto nije., 4. Nacrt prijedloga iskaza iz članka 19. stavka 1. Zakona o procjeni učinaka propisa za Zakon o izmjeni i dopuni Zakona o sportu (P.Z. 316) ili izjavu da on nije sastavljen i zašto nije., 5. Obavijest o otvaranju javne rasprave o nacrtu prijedloga Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o sportu ili izjavu da javna rasprava nije ni otvorena ni provedena., 6. Objavljena očitovanja zainteresirane javnosti kao i sažeto objedinjeno obrazloženje neprihvaćenih primjedbi javne rasprave o Zakonu o izmjeni i dopuni Zakona o sportu.

Tužitelj je naveo da na mrežnim stranicama Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta ne može pronaći navedeno, te je postavio pitanje ako javna rasprava nije održana koji je razlog tomu.

Povjerenica za informiranje također ističe da je razmatrajući naknadno osporeno rješenje Agencije za zaštitu osobnih podataka od 9. listopada 2013. utvrđeno da su u rješenju sadržane pogreške u brojevima i pisanju te je stoga Povjerenica za informiranje sukladno odredbama članka 104. Zakona o općem upravnom postupku donijela rješenje klasa: UP/II-008-04/13-01/293, urbroj: 401-01/02-14-08 od 10. siječnja 2014. kojim je ispravila pogrešku u pisanju.

Nadalje Povjerenica za pristup informacijama ističe da iako su u osporenom rješenju postojale pogreške ne može se reći da nije bilo jasno o kojem je tužiteljevom zahtjevu riječ jer je u obrazloženju rješenja naveden u cijelosti tužiteljev zahtjev za pristup informaciji. Smatra da je netočno da tužiteljev zahtjev nije meritorno riješen. Naime, tužiteljeva žalba se odnosi na tzv. šutnju uprave Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta kao prvostupanjskog tijela. Zakon o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.) propisuje obvezu tijela javne vlasti da rješavaju zahtjev za pristup informacijama u zakonskim rokovima. U slučaju da tijelo javne vlasti ne riješi zahtjev za pristup informacijama, nastaje tzv. šutnja uprave u kojem slučaju svaki korisnik prava na informaciju može izjaviti žalbu neovisnom državnom tijelu za zaštitu prava na pristup informacijama. Zahtjev za pristup informacijama rješava se na način da je tijelo javne vlasti u obvezi pružiti informacije, ukoliko ne postoje zakonski razlozi za ograničenje informacije. Zakon o pravu na pristup informacijama u članku 23. propisuje slučajeve kada tijelo javne vlasti donosi rješenje, kada donosi rješenje o odbacivanju zahtjeva, a i također kada donosi rješenje o odbijanju zahtjeva.

Tijelo javne vlasti rješenjem odbacuje zahtjev ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se informacija nalazi. Tijelo javne vlasti rješenjem odbija zahtjev ako se ispune uvjeti propisani u članku 15. stavku 1. Zakona, ako se ispune uvjeti propisani u članku 15. stavcima 2. i 3. u vezi s člankom 16. stavkom 1. ovog Zakona, ako utvrdi da nema osnove za dopunu ili ispravak dane informacije iz članka 24. ovog Zakona, ako se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona. Obzirom je u ovom predmetu tužitelj jednim zahtjevom zatražio nekoliko

informacija Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta je rješavajući zahtjev tužitelja u jednom dijelu pružilo informaciju, a u ostalom dijelu riješilo zahtjev na način da je rješenjem klasa: UP/I-008-01/13-01/00004, urbroj: 533-01-13-0001 od 26. kolovoza 2013. godine odbacilo zahtjev za ostvarivanje prava na pristup informacijama u dijelu u kojem korisnik prava na pristup informacijama traži informacije koje Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta ne posjeduje. Tim rješenjem je Ministarstvo odbio zahtjev za ostvarivanje prava na pristup informacijama u dijelu u kojem korisnik prava na pristup informacijama traži informacije koje ne udovoljavaju kriterijima definicije informacije iz članka 5. stavak 1. točka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Što se tiče rješavanja žalbe u predmetima ostvarivanja prava na pristup informacijama zbog tzv. šutnje uprave kada prvostupanjsko tijelo nakon zaprimanja zahtjeva za očitovanje o razlozima nerješavanja zahtjeva za pristup informacijama riješi zahtjev za pristup informaciji na način da dostavi informaciju, potrebno je uzeti u obzir i odredbu članka 24. Zakona o pravu na pristup informacijama. Kako je člankom 46. stavkom 5. Zakona o općem upravnom postupku propisano da kad se tijekom postupka utvrdi da više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka, postupak će se obustaviti rješenjem, Povjerenica za informiranje predlaže da se tužba odbije.

Tužitelj u očitovanju na odgovor Povjerenice za informiranje ističe da činjenica da je za zaštitu prava na pristup informacijama u međuvremenu postala mjerodavna Povjerenica za informiranje ne može promijeniti pravnu činjenicu da ona u ovom predmetu nije tuženik nego zainteresirana osoba. Navodi da se takva omaška potkrala na popratnom dopisu UsII-109/2013-5 od 23. siječnja 2014. jer je riječ o špranci, budući da uobičajeno da odgovor na tužbu stavlja tuženik, a ne zainteresirana osoba. Navodi da tuženik nije prestao postojati. Ističe da se odluka o rješenju kojim se obustavlja postupak donosi kad je tijekom postupka započetog pravnim lijekom zbog šutnje uprave, upravno tijelo naknadno donijelo akt kojim je podnositelj pravnog lijeka zadovoljan. No budući da je žalba zbog šutnje uprave formalni pravni lijek, a ne obična požurnica onda je nesvrhovito i nepravedno prema stranci obustavljati postupak bez utvrđenja postoje li opravdani razlozi za proboj zakonskog roka za odlučivanje i bez očitovanja žalbenog tijela o razlozima strancina nezadovoljstva. Poziva se na presude Upravnog suda Republike Hrvatske Us-1109/1983 od 18. svibnja 1983. te Us-3857/1990 od 22. listopada 1990. Ističe da je još u rujnu 2013. naveo da nije zadovoljan donesenim prvostupanjskim rješenjem Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, te je tada izjavio žalbu o kojoj do danas nije odlučeno.

Tužba nije osnovana.

Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj dana 23. srpnja 2013. godine zahtjevom za pristup informacijama zatražio od Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta određene informacije.

Kako o njegovom zahtjevu u zakonskom roku nije riješeno tužitelj je dana 23. kolovoza 2013. godine podnio žalbu Agenciji za zaštitu osobnih podataka zbog nepostupanja tijela javne vlasti povodom zahtjeva za pristup informacijama u zakonskom roku.

Dopisom od 28. kolovoza 2013. Agencija za zaštitu osobnih podataka zatražila je temeljem članka 119. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) obavijest od Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta o razlozima zbog kojih zahtjev nije riješen u roku propisanom Zakonom o pravu na pristup informacijama, a dopisom od 11. rujna 2013. godine požureno je traženje očitovanja.

Agencija za zaštitu osobnih podataka je primila dana 11. rujna 2013. godine obavijest Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta u privitku kojeg je dostavljeno rješenje Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta od 26. kolovoza 2013. kojim je o zahtjevu za

pristup informacijama tužitelja riješeno na način da je dio zahtjeva odbačen, a dio odbijen. Protiv navedenog rješenja tužitelj je mogao podnijeti žalbu, koju je tužitelj prema vlastitim navodima, i podnio.

S obzirom na navedeno prema ovoga Suda pravilno je temeljem odredbe članka 46. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) obustavljen postupak povodom žalbe P. M. R. u konkretnom predmetu. Prigovori žalitelja nisu od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja.

Prigovore vezane za meritorno rješavanje njegovog zahtjeva tužitelj je mogao iznijeti u žalbi protiv navedenog rješenja.

Što se tiče prigovora vezanih uz greške u pisanju valja istaći da su navedene greške ispravljene rješenjem Povjerenika za informiranje od 10. siječnja 2004. godine na koji je tužitelj također proširio tužbu koja se vodi kod ovoga Suda pod poslovnim brojem: UsII-10/14.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavak 1. Zakon o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) riješiti kao u izreci.

U Zagrebu 20. veljače 2014.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.